

Skráseta allar bátar

Fakfeløgini gera tað tey eru ment fyrri at steðga flutningi við privatbátum

Gjáramorgunin fóru fakfeløgini av álvara til verka at steðga flutninginum um Leirvíksfjørð, Vestmanna- und og um Skopunarfjørð.

Hetta er álvari, var yvirskriftin á einum pappíri, sum verkfalsfólk handaðu teimum, sum hesar dagar- nar hava flutt fólk, post og frakt úr eini oyggj í aðra.

Tað var ein áheitan um ikki at taka up verkfalsrakt arbeiði. Feløgini siga í skrivinum, at tey vænta at fáa undirtøku frá bát- aeigarunum.

Men skuldi tað hent, at onkur ikki vil hoyra, fara tey at seta tiltøk í verk móti verkfalsbróturum.

Avleiðingarnar verða, at tey, sum eru limir í fakfelag, verða koyrd út og missa so helvt møguleikan at arbeiða.

Fakfeløgini skráseta bát- arnar, og so fara tey at kanna, um bátaeigararnir hava vinnubræv, trygdarútg- erð o.a. Hava teir ikki tað, fær lögreglan boð.

Fakfeløgini halda eisini, at skattavaldið man hava áhuga fyrri at frætta um bát- ar, ið flyta fólk fyrri pening.

Hvørki um Leirvíksfjørð, Skopunarfjørð ella um

Vestmannaund fór postur.

Tað ljóðaði í gjár, at veg- urin oman á Gomlurætt varð stongdur fyrrapartin.

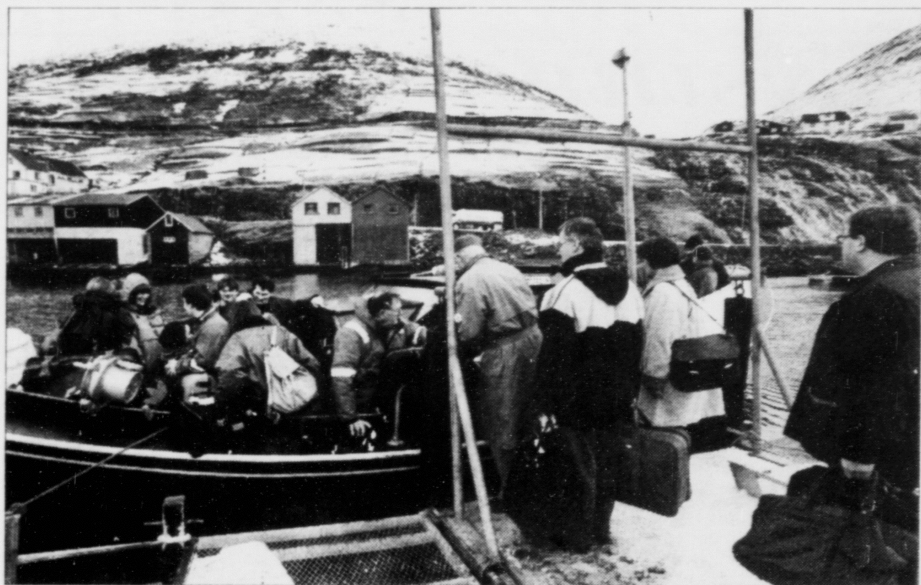
Í Vestmanna vóru verk- falfólkini manssterk og tosaðu við bátaeigararnar. Onkur bátur har hevur loyvi til at flyta fólk, og ikki bar til at steðga bátum, sum vóru leigaðir. Tað gekk alt frið- arliga fyrri seg, og flogrutan gekk.

Í Vestmanna var bara ein bátaeigari, sum svaraði verkfalsfólkunum aftur. Tað var Albert Funn. Hann tímdi ikki at lesa áheitanina frá fakfeløgnum, men krúllaði pappírið saman og tveitti tað í havið.

Eg havi einki ólógligt gjørt. Bátin eigi eg sjálvur og eg fór bara yvir við einum pakka til flogfarið.

Tá eg kom yvir aftur av Oyraragjógv, tók eg tvey fólk við mær, og tók ikki eitt oyra afturfyrri, sigur Albin Funn, sum einki arbeiði hevur havt í Føroyum í fleiri ár men hevur verið burturi og arbeitt.

randi

Mesti ferðafólkaflutningurin við smábátum hevur hesar dagarnar verið um Vestmannaund, serliga tá fólk skulu við flogfarinum

Albin Funn vildi ikki finna seg í at verða nevndur verkfalsbrótara ella lógabrotara. Hann hevði einki galið gjørt, greiddi hann verkfalsfólkunum frá

Eingin postur til Klaksvíkar

Fakfelagsfólk forðaðu gjáramorgunin postbilinum at koyra post umborð á Medicus, men tey góvu seinni loyvi til, at báturin flutti fólk og frakt um Leirvíksfjørð

Í gjár fóru fakfeløgini í verkfalli at gera meira fyrri at fáa verkfallið at virka betur.

Fyrst og fremst leggja tey seg eftir at steðga flutningi. Síðan verkfallið byrjaði hevur Medicus flutt post um fjørðin.

Men gjáramorgun steðgaðu verkfalsfólk postbilinum, áðrenn hann kom oman til Medicus, og bilurin vendi aftur.

Verkfalsfólkini stóðu fyrri Medicus, tá hann kom til Leirvíkar fyrsta túrin í gjár og bóðu menninar umborð lata vera við at flyta fólk og frakt.

Teir á Medicus vildu ikki

hava ófrið, so teir aktaðu.

Men tá Medicus so kom aftur til Leirvíkar, vóru verkfalsfólk aftur har. Tey søgdu, tey høvdu gjørt eitt mistak. Tað var í lagi, at Medicus sigldi við fólk og frakt.

Og hann so gjørdi. Um morgunin var nakað av skulanæmingum og øðrum fólk við bátinum. Medicus sigldi eisini tveir leigutúrar í sambandi við móttøkuna. Rajani yvirlækni hevði á sjúkrahúsinum í Klaksvík í gjár.

randi

Haldur og Søren á brúnni á Medicus

Veðrið er gott, og tað gongur skjótt at koma til Klaksvíkar. Medicus siglir líka skjótt sum Ternan.

Søren og Haldur duga ikki at siggja nakað galið í, at teir flyta fólk og frakt um fjørðin, meðan verkfall er.

Medicus siglir jú eisini, tá Ternan ikki kann sigla fyrri veður, siga teir. Tá hevði enn eingin órógvad teirra sigling. Ein maður frá Skipaæftirlitinum var sunnudagin og kannaði við- urskriftini, og hann hevði einki at viðmerkja.

Sæst ikki í Klaksvík

Í Klaksvík gongur alt sína vanliga gongd. Einki merk- ist til nakað verkfall, tí har eru so fáir almennir stovnar.

Tá vit eftir stuttan steðg fara aftur úr Klaksvík, er meira fólk við. Tvey ung skuldu verið farin fyrra túrin, men tey sluppu ikki við. Tey ganga á læraraskúlanum í Havn. Tað bílar ikki so nógv, at tey eru ov sein, tí tey repetera.

Har vóru fólk, sum skuldu til jarðarferð, onkur skuldi til Havnar á fund, og annars

fólk, sum skuldu inn á mið- økið í ørindum.

Haldur sigur, at fleiri høvdu ringt um kvöldið og spurt, um teir ikki kundu sigla ein túr aftrat, men tað var av ongum.

Á túrinum mæta vit nøkr- um smáum bátum. Haldur og ørin halda ikki, at hesir flyta fólk. Teir hava sæð onkran siglt við frakt.